

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Nadejda Toma și Vladimir Timofti

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Urschi Laura în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Perciun Radu Nicolae, născut la 11.08.1979, originar din r-nul Rezina, domiciliat mun. Chișinău, str. Nicolae Sulac, nr. 8, ap. 221.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.07.2014 – 16.03.2016;

Instanța de apel: 13.04.2016 – 03.06.2016;

Instanța de recurs: 28.07.2016 – 26.10.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 16 martie 2016, Perciun Radu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare. În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an. Măsura preventivă în privința inculpatului - obligația de nepărăsire a localității, a fost menținută până la intrarea sentinței în vigoare.

Acțiunea civilă înaintată de Sultan Oleg a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Sultan Oleg suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat, că inculpatul Perciun Radu la 17.03.2014, aproximativ la orele 18.40 min., deplasându-se la volanul automobilului de model „Mercedes” cu nr.î. KAQ 133 și ajungând pe bd. Gr. Vieru, 21, mun. Chișinău, după ce a staționat la culoarea roșie a semaforului, s-a apropiat de automobilul de model „Nissan Qashqai”, la volanul căruia se afla Sultan Oleg și

având intenții huliganice, exprimând cinism și obrăznicie deosebită, a încălcat grosolan ordinea publică, acțiuni ce au fost însoțite de aplicarea violenței asupra lui Sultan Oleg, realizate prin aplicarea de lovituri peste diferite părți ale corpului, astfel cauzând-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 1153 din 18.03.2014 - vătămare neînsemnată.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul Sultan Cristina în comun cu partea vătămată Sultan Oleg.

3.1. Procurorul a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște pe Perciun Radu culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani. Acțiunea civilă de a o admite integral și a încasa de la Perciun Radu, în beneficiul părții vătămate Sultan Oleg, suma de 10000 lei.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat următoarele argumente:

- deși probele prezentate de către procuror, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța însă eronat a recalificat acțiunile acestuia de la art. 287 alin. (3) Cod penal la art. 287 alin.(1) Cod penal, prin excluderea calificativului: „ ... dacă au fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății”.

Instanța de judecată a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, deoarece a fost imposibil de stabilit ce fel de obiect a fost în mâna inculpatului, astfel ignorând declarațiile martorilor Stahurschi Daniela, Sultan Ana-Paula și Matei Andrei, care au declarat, că inculpatul Perciun Radu aplica părții vătămate Sultan Oleg lovituri peste diferite părți ale corpului cu un obiect. Stahurschi Daniela a declarat, că șoferul rutierei Perciun Radu a ieșit din mașină cu un obiect metalic, care semăna cu o cheie metalică, de lungimea aproximativ de o mână, pe care inculpatul a luat-o din portbagajul rutierei înainte de a ieși din rutieră. Faptul dat este confirmat și prin declarațiile martorul minor Sultan Ana-Paula și martorul Matei Andrei.

- sentința este neîntemeiată și în partea soluționării acțiunii civile sub aspectul stabilirii unui prejudiciu moral minim, astfel neținându-se cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, prin care s-a cauzat un prejudiciu cu mult mai mare.

3.2. Avocatul Sultan Cristina și partea vătămată au solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie atras la răspundere penală inculpatul Perciun Radu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse privative de libertate și cu admiterea acțiunii civile depusă de partea civilă și încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Sultan Oleg a sumei de 10000 lei pentru prejudiciul cauzat prin infracțiunea săvârșită.

În motivarea apelului au invocat următoarele argumente:

- instanța de fond eronat a apreciat probele acuzării după cum urmează: declarațiile părții vătămate Sultan Oleg, declarațiile martorilor Stahurschi Daniela, Matei Andrei, Sultan Ana-Paula, procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.04.2014, raport de expertiză medico-legală nr. 926/D din 02.05.2014, certificatul de vizită nr. 20851 din 17.03.2015 eliberat lui Sultan Oleg, mijlocul material de probă - disc CD cu înscrierea video din 17.03.2014, examinat în cadrul cercetării judecătorești.

Apelanții au menționat, că martorul: Stahurschi Daniela a declarat despre *„cheie din metal de la mașină de deșurubat”*; Matei Andrei a declarat despre *„obiect metalic în forma de cheie de la mijloc de transport, cu care se demontează roțile, de lungime aproximativ 30-40 cm”*; martorul minor Sultan Ana-Paula a declarat despre *„un obiect, un băț din metal lung”*, partea vătămată a declarat despre *„obiect în formă de cheie metalică pentru roți”*.

Astfel, au menționat, că este neîntemeiată concluzia instanței, că obiectul cu ajutorul căruia au fost aplicate loviturile este unul iluzoriu și nu constituie obiect pentru vătămarea corporală a integrității corporale sau sănătății, deoarece probele din dosar cum ar fi declarațiile martorilor și ale părții vătămate, raportul de expertiză efectuat asupra vătămarilor corporale ale părții vătămate - toate demonstrează existența unui obiect din metal cu care inculpatul a agresat partea vătămată, aplicându-i lovituri multiple, în urma cărora acesta a suferit anumite traumatisme, fapt care exclude orice dubii în probarea calificativului respectiv și astfel duc la o apreciere incorectă a încadrării juridice și stabilirii denaturate a situației de fapt.

- instanța de judecată neîntemeiat a indicat circumstanța atenuantă în conformitate cu art. 76 Cod penal - ilegalitatea acțiunilor victimei care au provocat infracțiunea, precum și faptul că inculpatul ca urmare a incidentului din 17.03.2014 a avut dereglări ale sănătății de scurtă durată care se califică ca vătămare ușoară.

Instanța contrar prevederilor legale, nu a indicat și nu a expus temeiurile, din care cauză a ajuns la concluzia, că victima a acționat ilegal și din care cauză stabilește o circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal.

Instanță de judecată nu a indicat care anume acțiuni ilegale ale victimei au provocat inculpatul la săvârșirea infracțiunii, or, părții vătămate nu i s-a întocmit niciun proces-verbal contravențional pentru nerespectarea regulilor circulației rutiere la 17.03.2014 (cum a fost în cazul inculpatului); partea vătămată nu a fost recunoscut vinovat de comiterea cărorva acțiuni ilegale la 17.03.2014, care să provoace inculpatul la săvârșirea infracțiunii de huliganism. Necesitatea respectării ordinii publice și a legii este în obligația fiecărui cetățean, inclusiv și a lui Perciun Radu, iar în obligația instanței este necesitatea motivării sentinței, fapt nerespectat de instanța de fond.

Mai mult, instanța eronat a considerat, că circumstanța atenuantă ar fi dereglarea de sănătate a inculpatului în urma leziunilor ușoare, or, apărarea nu a

adus probe că aceste leziuni ar fi fost provocate de către partea vătămată în ziua din 17.03.2014.

- declarațiile unicului martor al apărării, audiat în ședință - Catan Vitalie, instanța nu le-a dat apreciere și nu s-a pronunțat asupra respingerii sau admiterii acestei probe, prin analiza conținutului declarației;

- instanța de fond eronat a concluzionat, că partea vătămată a inițiat conflict, deoarece din materialele cauzei penale reiese, că inițierea conflictului a avut loc din cauza inculpatului, care aproape a creat un accident rutier, întretinând calea inculpatului. Totodată, declarațiile părții vătămate sunt confirmate prin proba materială video. Or, la materialele cauzei nu sunt anexate probe care ar dovedi cu certitudine, că partea vătămată a inițiat conflictul, la fel cum instanța a concluzionat greșit, că partea vătămată a aplicat lovituri inculpatului, fără a avea suficiente probe și temeieri pentru aceste aprecieri, deoarece martorii audiați au declarat că partea vătămată doar l-a împins pe inculpat, în urma primei loviturii primite de către partea vătămată în regiunea capului.

- soluționând acțiunea civilă, instanța de fond nu a ținut cont de suferințele fizice și morale ale părții vătămate Sultan Oleg în urma acțiunilor inculpatului precum și de suferințele psihice provocate părții vătămate, apreciind prejudiciul cauzat în sumă de 1000 lei care este disproporțională în comparației cu gravitatea infracțiuni și suferințele părții vătămate, astfel instanța nemotivându-și soluția în acest sens;

- instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, având în vedere nerecunoașterea vinovăției pentru fapta huliganică și având în vedere că nu a contribuit la descoperirea infracțiunii, nu a conștientizat întregul caracter ilegal al acțiunilor sale infracționale, ceea ce denotă necesitatea aplicării față de el a unei pedepse privative de liberate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, au fost admise apelurile declarate, casată sentința rejudecată cauza și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Perciun Radu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, dacă inculpatul prin comportamentul exemplar și muncă cinstită va îndreptăți încrederea acordată.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatului Perciun Radu în beneficiul părții vătămate Sultan Oleg, prejudiciul moral în sumă de 3000 lei.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat, că prima instanță neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, deoarece nu a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept, iar situația de fapt reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect.

Astfel, instanța de apel a constatat, că Perciun Radu la 17.03.2014, aproximativ la orele 18.40 min., conducând automobilul de model „Mercedes” cu

nr.î. KAQ 133 și ajungând pe str. Gr.Vieru, 21, mun. Chișinău, după ce a staționat la culoarea roșie a semaforului, s-a apropiat de automobilul de model „Nissan Qashqai”, la volanul căruia se afla Sultan Oleg și din intenții huliganice, exprimând cinism și obrăznicie deosebită, a încălcat grosolan ordinea publică, acțiuni ce au fost însoțite de aplicarea violenței asupra lui Sultan Oleg, manifestată prin aplicarea de lovituri peste diferite părți ale corpului cu o cheie din metal, folosită ca armă, astfel cauzându-i, conform raportului de constatare medico-legală nr.1153 din 18.03.2014 următoarele leziuni: excoriație și edem echimotic pe față, echimoză la nivelul umărului sting, edem echimotic la nivelul articulației metacarpo - falangiana degetului I mâna dreaptă, excoriație la nivelul penisului, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce se califică ca vătămare neînsemnată. Diagnosticul clinic: trauma cranio - cerebrală închisă, comoție cerebrală, nu se supune aprecierii medico-legale în conformitate cu prevederile Regulamentului de apreciere medico-legale a gravității vătămării corporale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Perciun Radu a comis huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încălcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, precum și acțiunile, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Vinovăția inculpatului, în opinia instanței de apel, fiind dovedită prin următoarele probe cercetate în instanța de apel și anume: declarațiile părții vătămate Sultan Oleg (f.d.119-120); declarațiile martorului Stahurschi Daniela (f.d.122); declarațiile martorului Catan Vitalie (f.d.123); declarațiile martorului minor Sultan Ana-Paula (f.d.127); declarațiile martorului Matei Andrei (f.d.128); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.04.2014, acțiune procesuală în cadrul căruia a fost examinat conținutul unui disc CD, cu înregistrarea video a incidentului din 17.03.2014 (f.d.38); raportul de expertiză medico-legală nr.926/D din 02.05.2014, prin care s-a concluzionat, că în rezultatul examenului medico-legal pe corpul cet. Sultan Oleg s-au constatat leziuni care se califică ca vătămare neînsemnată (f.d.44); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă și de anexare la cauza penală din 16.04.2014, prin care a fost recunoscut în calitate de probă imaginile video care se conțin pe un suport CD, examinate în procesul-verbal de examinare din 16.04.2014 (f.d.39).

Instanța de apel a considerat nejustificată și neîntemeiată soluția instanței de fond privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului de la prevederile art. 287 alin.(3) Cod penal la art. 287 alin.(1) Cod penal, pe motiv că organul de urmărire penală a omis să efectueze în cadrul efectuării urmăririi penale ridicarea obiectului, recunoașterea, examinarea și atașarea acestuia ca corp delict la materialele cauzei.

În acest context, instanța de apel a reținut, că prin declarațiile martorilor și părții vătămate, audiați atât în cadrul urmăririi penale, cât și instanța de fond, s-a demonstrat incontestabil faptul aplicării de către inculpat a loviturilor asupra

părții vătămate, atât cu capul, cât și cu un obiect metalic. Astfel, martorul Stahurschi Daniela a menționat, că deja la semafor, când au stopat ambele mașini, inculpatul a luat ceva de gen o cheie metalică, mai mare decât palma, din torpedou și a mers spre mașina părții vătămate. În acest context, se probează prezența obiectului dur, din metal și prin declarațiile martorului Matei Andrei, care a indicat că șoferul microbuzului era foarte agresiv, a lovit partea vătămată în față, tot el a lovit partea vătămată cu o cheie de demontat roțile automobilului de culoare sur închis cu dimensiuni aproximativ de 30-40 cm. Martorul minor audiat, Sultan Ana-Paula, care este fiica părții vătămate, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, deoarece a indicat că a văzut cum inculpatul l-a lovit cu capul în față pe partea vătămată, apoi a continuat să îl lovească cu un obiect lung în partea de sus a corpului, aceste declarații coroborează și cu alte probe din cauza penală, cum sunt declarațiile martorilor Stahurschi Daniela și Matei Andrei.

Astfel, deși organul de urmărire penală nu a efectuat în cadrul efectuării urmăririi penale ridicarea obiectului, recunoașterea, examinarea și atașarea acestuia ca corp delict la materialele cauzei, instanța de apel a concluzionat că astfel nu poate fi exclusă existența acestui obiect, de vreme ce prin declarațiile atât a părții vătămate care a declarat că șoferul microbuzului avea în mână o cheie metalică și când a întors capul, în acel moment a fost lovit de inculpat cu capul în ochi, apoi a început să-l lovească cu cheia metalică și cu picioarele, cât și a martorilor, se confirmă că acest obiect a existat la momentul aplicării loviturilor de către inculpat asupra părții vătămate, cu atât mai mult că potrivit raportului de expertiză medico-legală, s-a exclus faptul, că numărul și localizarea multipolară a leziunilor corporale constatate la partea vătămată, ar fi cauzate în rezultatul unei singure lovituri.

Declarațiile martorului Stahurschi Daniela, în opinia instanței de apel, coroborează cu declarațiile martorului Catan Vitalie, care a menționat, că dat fiind faptul, că intervalul, la ora de vârf, este scurt între mașini și că era ambuteiaj pe strada Bogdan Voievod, acesta l-a ajuns din urmă de Perciun Radu. Erau pe strada Bogdan Voievod cu 3 mașini în urma inculpatului și a văzut momentul, când Perciun Radu a încercat să intre în sensul giratoriu, o mașină neagră din spate a călcat 2 benzi continuu a ieșit pe contrasens și a încercat să intre pe cerc. Atunci a creat o stare de accident și microbuzul a frânat brusc. În sensul dat, instanța de apel a reținut, că însăși din declarațiile părții vătămate Sultan Oleg se atestă, că văzând, că inculpatul continuă deplasarea cu viteză mare, a încercat să depășească și s-a poziționat în fața microbuzului, reducând viteza cu scopul de a-l face să înțeleagă că se deplasează cu viteza mare și pune în pericol viața pasagerilor săi. Aceste declarațiile ale martorilor, cât și a părții vătămate, indică asupra existenței a unui motiv concret și evident al inculpatului de a se răzbuna pe partea vătămată, care a creat o situație de tensionare a traficului rutier, ceea ce denotă în consecință prezența în acțiunile lui Perciun Radu a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la alin.(3) art. 287 Cod penal.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, ținând cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal, de lipsa circumstanțe agravante și atenuante, instanța de apel a concluzionat, că corectarea inculpatului Perciun Radu poate avea loc prin aplicarea față de acesta a prevederilor art. 90 Cod penal, din considerentul că pedeapsa închisorii nicidecum nu v-a duce la corectarea și reeducarea condamnatului, aceasta din urmă având urmări atât materiale cât și morale pentru inculpat, fiind una mult prea dură.

Soluționând acțiunea civilă privind repararea prejudiciului înaintat de parte vătămată, instanța de apel a reținut, că în cazul respectiv este justificată și întemeiată admiterea parțială a acțiunii civile depusă de partea vătămată Sultan Oleg privind recuperarea prejudiciului moral, având în vedere, că în urma acțiunilor inculpatului, partea vătămată a suportat leziuni și suferințe fizice, psihice, însă, instanța de apel consideră, că suma prejudiciului moral solicitată de către partea vătămată de 10000 lei este una mult prea exagerată, neproportională și nefondată, ținându-se cont de poziția socială a inculpatului și a părții vătămate, posibilitatea reală a inculpatului privind achitarea despăgubirilor solicitate, precum și de probele prezentate de partea vătămată în susținerea cerințelor sale.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia de a încasa din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, prejudiciul moral în sumă de 3000 lei, sumă care în opinia instanței este suficientă și oportună suferințelor morale și psihice suportate de către partea vătămată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 15.07.2016, în termen, a declarat recurs ordinar avocatul Urschi Laura în numele inculpatului, prin care invocând temei de drept pct. 6) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința și compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică acordată în faza de judecare a cauzei în instanța de recurs - în sumă de 3000 lei.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Inculpatului i-a fost încălcat dreptul la o investigație efectivă și echidistantă precum și dreptul la un recurs efectiv, deoarece în urma incidentului din 17.03.2014 în privința părții vătămate a fost pornită o cauză penală, din care au fost disjuncte materialele prezentei cauze penale în privința inculpatului, ulterior prin ordonanța procurorului din 09.06.2014 a fost refuzată pornirea urmăririi penale pe faptul acțiunilor ilegale ale cet. Sultan Oleg, ordonanță care nu a fost adusă la cunoștință inculpatului în termenii stabiliți, fiind omis termenul de atac al acesteia.

Consideră, că în cadrul urmăririi penale au fost admise un șir de încălcări procesuale pe care partea apărării le-a contestat după finisarea acesteia, și anume partea acuzării a inversat situația pentru a-l învinui pe inculpatul Perciun R. de

faptele comise, deși în opinia apărării vinovat este Sultan O., care prin acțiunile întreprinse a provocat conflictul prin manevrele efectuate cu automobilul condus, creând situații de accident pentru automobilul conduse de Perciun R., acțiuni în urma cărora a izbucnit conflictul. În urma conflictului lui Perciun R., i-au fost cauzate vătămări ușoare potrivit raportului de constatare medico-legală nr.1147.

Cele menționate, în opinia recurentului, sunt confirmate prin probele apreciate corect de prima instanță, iar instanța de apel le-a desconsiderat, dându-le o altă apreciere.

Instanța de apel a încălcat prevederile art. 8 Cod de procedură penală și 6 CEDO prin folosirea sintagmei „instanța de apel nu exclude existența acestuia” (a obiectului). Deoarece un astfel de obiect nu a fost cercetat în instanța de apel.

În opinia recurentului, eroarea menționată a fost generată de către organul de urmărire penală, care nu a efectuat percheziție în vederea ridicării obiectului.

Individualizând pedeapsa inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că inculpatul este unicul întreținător al familiei, deoarece soția acestuia îngrijește copilul minor Perciun Damian în vârstă de 1 ani și 9 luni. De asemenea, Perciun R., își întreține tatăl Perciun Nicolae, invalid de gr. I, care nu poate să se deplaseze din cauza unui accident cardio-vascular. În speță fiind aplicabile prevederile art.76 alin.(1) lit. a), g), j), l) Cod penal.

Referitor la acțiunea civilă, recurentul consideră, că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că suferințele suportate de către Sultan O. nu au fost probate în instanță, nefiind prezentat certificat privind starea psihico-emoțională a părții vătămate sau legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și suferințele victimei.

Menționează, că în speță nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, adică huliganism agravat.

7. Procurorul și avocatul Sultan Cristina în comun cu partea vătămată Sultan Oleg, au depus referințe privind opinia lor asupra recursului ordinar declarat în cauză, pledând pentru declararea inadmisibilității acestuia, deoarece temeiurile invocate de recurent nu sunt incidente speței având în vedere că decizia instanței de apel este legală întemeiată, precum și motivată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs*

verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la temeiul de recurs invocat prin prisma art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În recursul declarat, recurentul se referă la faptul, că organul de urmărire penală tendențios a desfășurat acțiunile de urmărire penală în privința lui Perciun R., deoarece, în opinia recurentului, acțiunile părții vătămate Sultan O. au generat incidentul, însă în privința ultimului a fost emisă ordonanță privind refuzul de a porni urmărirea penală. Totodată în susținerea acestei ipoteze recurentul redă conținutul probelor din dosar, reapreciindu-le și considerând că acestea confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

La acest compartiment, Colegiul penal menționează următoarele:

Conform art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest context, Colegiul penal atestă, că deși potrivit sentinței, Perciun R. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, partea apărării nu a declarat apel împotriva acesteia pentru a invoca faptul nevinovăției inculpatului Perciun R.

Astfel, Colegiul penal reiterează, că potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Mai mult decât atât, potrivit dispozițiilor art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Din considerentele menționate, instanța de recurs ordinar conchide, că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul, că partea vătămată este vinovată de comiterea infracțiunii incriminată inculpatului.

Colegiul penal constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursului că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fiind invocat în acest sens faptul că instanța de apel a indicat doar 3 probe care ar confirma vinovăția inculpatului și anume: declarațiile martorului Stahurschi Daniela – care nu a fost sigură din ce material a fost confecționat obiectul pe care îl avea în mână inculpatul; declarațiile martorului Sultan Ana-Paula – ale cărei declarații urmau a fi excluse, deoarece este fiica părții vătămate; declarațiile martorului Matei Andrei – ale cărui declarații la fel urmau a fi excluse, deoarece este colaborator al MAI.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Perciune Radu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, iar recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal consideră, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că opinia recurentului expusă în recurs precum că: *decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul*

hotărârii, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului ordinar.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă *o eroare gravă de fapt*, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Referitor la criticile recursului ce ține de soluționarea acțiunii civile de către instanța de apel, Colegiul penal menționează următoarele:

Potrivit prevederilor art. 1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate.

Din materialele cauzei, rezultă, că partea vătămată solicită încasarea din contul inculpatului suma de 10000 lei, pe care o consideră necesară pentru recuperarea prejudiciului moral suportat în urma infracțiunii comisă de inculpat.

Instanța de fond, pronunțând sentința, a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, prejudiciul moral în sumă de 1000 lei.

Prin decizia instanței de apel, fiind casată sentința, inclusiv în latura civilă, rejudecată cauză și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei.

Conform art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate; alin.(2) Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Potrivit prevederilor art. 225 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.

Colegiul penal constată, că instanța de apel la adoptarea hotărârii în latura civilă s-a condus de prevederile art. 387 alin.(1) Cod de procedură penală care prevede că „*odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite*

acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge”, motivându-și soluția în modul expus la pct. 5 al prezentei decizii și n-a comis careva erori de drept în această parte.

Colegiul penal atestă, că deși recurentul nu a invocat expres temei de drept prevăzut de pct.10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul recursului reiese că acesta își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel și cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului, apreciind-o ca fiind aspră deoarece nu s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în acest sens.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal subliniază, că sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul conchide că inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare, în limita prevăzută de legea penală.

Totodată, Colegiul penal consideră legală și întemeiată concluzia instanței de apel, că pedeapsa stabilită inculpatului pe un termen de 4 ani închisoare, în baza art. 90 Cod penal, urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, deoarece potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de

probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată, că concluzia instanței de apel privind pedeapsa stabilită inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, pedeapsa stabilită inculpatului fiind în limitele prevăzute de legea penală, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, instanțele judecătorești sunt singure în măsură să determine măsura de pedeapsă și durata acesteia precum și modul de executare al pedepsei, ținând cont de prevederile legale în acest sens și de circumstanțele cauzei, prin urmare, argumentele recursului potrivit cărora inculpatul urma să beneficieze de reducerea pedepsei la limita minimă nu sunt în măsură să determine pronunțarea unei soluții privind admiterea recursului.

Cu referire la temeiul de recurs invocat prin prisma art.427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară menționată, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control încadrarea juridică a faptei stabilite, verificând dacă acesta a fost încadrat corect potrivit normei penale.

În speța dată, inculpatul Perciun Radu a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală și condamnat de către instanța de apel în baza art. 287 alin.(3) Cod penal - „ *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, precum și acțiunile, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății* ”.

În acest sens Colegiul reține, că solicitarea expusă în recurs privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului din art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal este una neîntemeiată, deoarece instanța de apel a pronunțat o soluție corectă privind calificarea acțiunilor inculpatului.

Instanța de recurs atestă, că instanța de apel în motivarea soluției corect a indicat, că împrejurările de fapt ale cauzei denotă cu certitudine faptul că inculpatul Perciun Radu a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea*

publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, precum și acțiunile, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Faptul că inculpatul Perciun Radu a aplicat lovituri părții vătămate, peste diferite părți ale corpului cu o cheie din metal, cauzându-i, conform raportului de constatare medico-legală nr.1153 din 18.03.2014: excoriație și edem echimotic pe față, echimoză la nivelul umărului sting, edem echimotic la nivelul articulației metacarpo - falangiana degetului I mâna dreaptă, excoriație la nivelul penisului, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce se califică ca vătămare neînsemnată, a fost confirmat prin declarațiile părții vătămate, depuse în cadrul cercetării judecătorești, din conținutul căror instanța de apel a statuat, că Perciun R. a lovit partea vătămată cu o cheie metalică, astfel declarațiile în cauză fiind o probă directă, pertinentă și concludentă, iar careva dubii în privința acesteia nefiind stabilite, totodată veridicitatea declarațiilor părții vătămate nefiind pusă la îndoială de către instanța de apel, deoarece partea vătămată a fost preîntâmpinată de răspunderea penală pentru declarații mincinoase potrivit art. 312 Cod penal.

Mai mult ca atât, declarațiile părții vătămate în acest sens, confirmate prin concluziile expertizei medico-legale, coroborează și cu celelalte probe din dosar printre care și declarațiile martorilor Stahurschi D., Sultan Ana-Paula, Matei Andrei, care au fost corect expuse de către instanța de apel și care confirmă, că inculpatul a aplicat loviturile cu o cheie, aceste declarații nefiind distorsionate, așa cum indică în recursul depus apărarea, care a omis să indice declarațiile integrale ale martorului Stahurschi D., expuse la f. d. 122 verso.

Colegiul consideră, că în circumstanțele descrise, sunt lipsite de suport juridic argumentele recurentului privind incorectitudinea încadrării de către instanța de apel a acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal Cod penal.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că instanța de apel, corect a apreciat probele în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Perciune Radu, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

În concluzie, Colegiul reține că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Urschi Laura în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Perciun Radu Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **25 noiembrie 2016**.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti